

Svanshals

Materialet insamlat av Roland Hagberg

2002-02-19

Sägner om junker Erenghisl och jungfru Ragnborg.

I närheten av där Svanshals kyrka i dag ligger låg fordomdags sätesgården Hovgården. Gården ägdes av junker Erenghisl och han hade förälskat sig i lagman Bengts dotter Ragnborg, alltså Birger jarls brorsdotter. Lagman Bengt tillät ej detta allt för simpla gifte mål för sin dotter,

En dag gick den sköna jungfru Ragnborg försänkt i djupa tankar på sin älskade. I Tåkern låg en svan och simmade. Jungfrun sträckte ut sina armar åt det håll på andra sidan sjön där hennes älskade bodde. Då råkade en tjock, praktfull armring av guld glida av hennes arm och falla ut i vattnet. I samma stund höjde svanen sin hals och guldringen trädde som av osynliga händer på svanshalsen. Då jungfrun Ragnborg såg detta ropade hon: "Flyg bort du stolta svan, flyg bort med ringen till min älskade."

Någon tid därefter gick junker Erenghisl på Hovgården, även han försänkt i djupa tankar. Han gick och ruvade över sitt bittra öde, som gjorde att han inte kunde få skön jungfru Ragnborg till sin maka.

Då fick han se en svan komma simmande, och den betedde sig lite underligt. Då fågeln kom fram till junker Erenghisl lät den sig villigt tagas av honom. till sin stora häpnad fick han se en guldring kring svanens hals och han kände igen den som tillhörande jungfru Ragnborg.

Varsamt drog han ringen från fågelns hals och smekte djuret, som fört med sig en hälsning från hans älskade.

Bengt lagman hade när han fick reda på förlusten av armringen utlovat att den, som kunde återskaffa guldringen skulle få hans dotters hand. När junker Erenghisl fick höra detta styrde han glad i hågen sin färd till lagmannen. Då stolt junker visade fram sitt fynd sade sig vilja hålla sitt löfte. Sedan blev det bröllop med fröjd och gamman, och de unga levde lyckliga i all sin tid.